

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№12 (1361)

СУБОТА,

21 березня 2015 РОКУ

КОЛИ НЕМАЄ ЧОГО ПРИХОВУВАТИ медіа-проект газети «Бойківщина»

31 квітня наша газета впроваджує добровільний медійно-люстраційний проект для керівників органів влади та державних установ, депутатів всіх рівнів, підприємців, всіх тих, хто вважає, що живе чесно і йому немає що приховувати від громадськості.

Людина, яка може дати шире, відверте інтерв'ю, повинна зателефонувати до редакції за номером 3-12-45 або 0672704097 й дати згоду. Після цього ми звертаємося до громадськості задати у письмовій або в усній формі усі можливі запитання, які, окрім редакційних, буде поставлено інтерв'юеру. Питання можуть бути різними і стосуватися виробничо-господарської діяльності, приватної сфери. Якщо наш співрозмовник, не захоче відповідати на те чи інше запитання, він має про це публічно сказати, приблизно так: «На дане питання я відповідати не буду». Як відомо, це також позиція.

Отже, запрошуємо до розмови демократів і партократів, громадських активістів і пасивних спостерігачів, представників влади і звичайних громадян.

Чекаємо зустрічі.

Небайдужі

ДОПОМОГА МЕДИКІВ

Медична спільнота району не залишається осторонь проблем допомоги бійцям, що беруть участь в АТО. Так 96 тис. грн. (а це одинденний заробіток всіх працівників галузі району) передано військово-медичному шпиталю Західного оперативного командування, де лікують поранених бійців. Закуплено і відправлено в АТО 20 індивідуальних аптечок, на суму 2400 грн. 1600 грн. передано для батальйону «ОУН» та дві партії перев'язочного матеріалу – для кровозупинення. 500 гривень відправлено сім'ї лікаря однієї із амбулаторій Пустомитівського району, який загинув в АТО.

Іван НАГАЙКО,
заступник головного
лікаря Турківської КЦРЛ.

Вітаємо

Кохану дружину, дорогеньку маму, найкращу свекруху, люблячу бабусю, жительку с. Присліп – Ганну Миколаївну Бегей – з ювілейним днем народження вітають чоловік Богдан, сини Микола, Віталій, Назарій, невістки Христина, Іванна, онуки Дениско і Аріночка та бажають рідненькій міцного здоров'я, щастя, добра, радості без меж, благополуччя та Господньої опіки.

І добре серце не підкориться рокам.

*Ваш ювілей - не тільки Ваше свято,
Радіють Ваші рідні й друзі теж.
Хай Бог пошле іще років багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж!
Нехай добром наповнюється хата,
Достатком, щирістю і сонячним теплом.
Хай буде вірних друзів в ній багато,
Прихильна доля огорта крилом.
А весни будуть світлі, легкокрилі,
Не буде втоми лагідним рукам.
Нехай здійсниться те, що не збулося*

Вітаємо з ювілеєм!

Доброго, чесного, широго і чуйного друга, турботливого сім'янина, великого патріота рідної землі – Ростислава Володимировича **Набокова!**

Дорогий ювілярю! Прийми сердечні привітання з нагоди ювілею. Нехай у Твоїх задумах завжди буде мудрість, на роботі – підтримка, вдома – увага, у серці – світло від людської вдячності. Нехай завжди Тебе супроводжує щаслива зоря удачі, міцне здоров'я, Боже благословення, а у Твоєму домі панують мир, злагода та достаток на многая і блага літа!

*Бажаємо миру, добра, довголіття,
Хай вистачить щастя на ціле століття.
Хай скрізь буде лад – на роботі, в сім'ї,
І радість на серці, і хліб на столі.
Здоров'я міцного, щастя без краю –
Усього найкращого друзі бажають.
Хай Матінка Божа – Цариця Свята –
Дарує щасливі і довгі літа!*

З повагою – сім'ї Мельників, Лугових, Лемців і Мінів.

Батьківський комітет Верхньовисоцького НВК щиро вітає з ювілейним днем народження директора НВК Євгенію Романівну Кропивницьку і бажає шановній ювілярці міцного здоров'я, творчого натхнення, удачі в роботі та вічної весни в душі.

*Бажаємо пісень, що лиш весна співає,
І музики, що награвать ліси.
І квітів тих, що раз лиш розквітають,
І повні пригорщі любові та краси.
Хай квітнуть у добрі і здоров'ї літа,
Поріг оминають незгоди й біда.
Хай роки приносять лебедині крила,
А Матінка Божа дасть здоров'я і сили.*

Є така проблема

ПРО ЛИПИ НАЧЕ Й ЗАБУЛИ

Навіть сьогодні дехто з жителів Турки не знає, де знаходиться вул. Травнева(Липи) й ніколи не бував там. З центра міста до Лип – близько 5 кілометрів. Розташовано невеличке поселення (зараз тут уже є майже 40 дворів, відводять ділянки під забудову й для нових жител) – обабіч гірської дороги, яка веде до Борині, понад урочищем Ями. Дорога, починаючи від автоколони ДП «Турківське ЛГ», стрімко піднімається вгору, тут відсутні тротуари, що створює небезпеку для пішоходів, особливо взимку та в нічну пору доби. Вона має круті повороти та з одного її боку просто вниз є стрімке провалля. Колись від нього проїжджу частину відділяли спеціальні захисні тротири. Зараз залишилися лишень стовпчики, бо тротири, очевидно, знадобилися любителям легкої наживи.

З давніх-давен цією ділянкою дороги до Турки курсували рейсові автобуси, місцевих школярів підвозив до місць навчання спеціальний пасажирський автомобіль, аж поки на тій дорозі не трапилося кілька дорожньо-транспортних пригод із трагічними наслідками. Хто був винен у цих ДТП – водії чи сама дорога – жителі Лип достеменно не знають, але після цих аварій Державтоінспекція заборонила цим шляхом їздити пасажирському транспорту на Липи, поки дорога не буде приведена до ладу. Хоча сьогодні відповідного дорожнього знаку, який би забороняв рух автобусів на Липи, (принаймні, якщо їхати з центру міста) немає.

Тому уже більше десяти років жителі Лип залишилися відрізнаними, як кажуть, від райцентру. Школярям важко добиратися до навчальних закладів, бо «Школярик», через вищезгадану заборону, туди не курсує, людям – в місто: на роботу, за покупками чи в інших справах. Тоді жителі Лип почали писати звернення в різні інстанції, у відділ освіти, до органів місцевої влади, в обласну адміністрацію,

до народних депутатів з проханням допомогти їм у вирішенні даної проблеми. Так у 2009р. вони зверталися у Турківську райдержадміністрацію. «На ваше колективне звернення повідомляємо, – йшлося у листі-відповіді, – що автомобільна дорога Львів-Турка-Ужгород не відповідає нормам ДСТУ 3587-97 для руху громадського транспорту з перевезення пасажирів». Освітяни давали таку відповідь: «Відповідно до Закону України «Про освіту»(ст. 53, п.3), «для учнів, які проживають у сільській місцевості на відстані понад 3 кілометри від школи, забезпечується безкоштовне регулярне підвезення до школи і зі школи рейсовим транспортом або транспортом підприємств, установ та організацій» Якщодо дотримуватись вимог даного закону, то підвіз учнів у межах міста не передбачається. Але відділ освіти, врахувавши прохання батьків, здійснив такий підвіз на половину маршруту до місця навчання. До того ж не підходить кілометраж – відстань від крайнього житлового будинку з Лип до автоколони Турківського ДЛГ складає 2,8 км.

З Львівського обласного управління розвитку, зв'язку, транспорту та дорожнього господарства відписали: «Повідомляємо вам, що балансоутримувач зазначеної у зверненні дороги є Турківська міська рада, тому ремонт проводиться за кошти місцевого бюджету. Також повідомляємо, що у 2009р. з обласного бюджету виділено на ремонт доріг комунальної власності в м. Турка – 400000 грн., у 2010р. – 500000 грн.. Після приведення дороги до експлуатаційного стану буде розглянуто питання продовження маршруту». Але дорогу, кажуть місцеві жителі, не ремонтував ніхто. Набрали з ріки піщано-гравійної суміші, позасипали нею ями і ... до першого дощу. Випав дощ – ями повимивало. І все ж на цій ділянці не таке ще й погане дорожнє покриття, в місті та районі є ще набагато гірші місця, стверджують жителі цієї вулиці. І вважають, що для приведення дороги до належного експлуатаційного стану не потрібно аж так багато коштів.

«Я, наприклад, маю проблеми з суглобами, тому часто доводиться консультиватися з медиками, купляти в аптеках ліки, а добратися в Турку немає чим. І така я не одна; на Липах проживають інваліди і першої, і другої груп. Їм також потрібно час від часу звертатися до лікарів, – нарікає жителька Лип Марія Гришканич. – Вихід один – йду і замовляю таксі, за яке потрібно заплатити аж 100 гривень! Та чи не могли би в Турці працювати хоча одне-два легальних таксі, де оплата проводилася б за лічильни-

ком? Думаю, що незаможні, малозабезпечені люди користувалися би такою послугою. Через те, що на Липи не курсує «Школярик», важко й нашим дітям добиратися до місць навчання. А таких на Липах аж 11 осіб. Моя онучка хворіє астмою і щоби дитина не перемерзала в негоду, їдучи дорогою до школи, ми вимушені були влаштувати її на навчання в школу –інтернат, заодно з нею й онука. Батьки просили у відділу освіти, хай візьмуть дітей по новій дорозі. Щоби транспорт заїжджав зверху, з головної дороги до половини вулиці і забирав звідтам дітей. Та ні ж – бо у такому разі перевитрата пального буде.

І, справді, ми наче живемо не в місті, а в якомусь глухому селі. Невже в нас спуск з гори більший, ніж, приміром, у Шименці, біля Розкопаної гори? Просто там центральна дорога і про неї мусять дбати і дбають, а в нас – міська, про яку забули і махнули на неї рукою, а заодно й на нас, жителів Лип. А там всього-на-всього треба тротири поставити і на одному з найнебезпечніших поворотів спорудити нормальну захисну стінку. Я не вірю, що ситуація – безвихідна. Дорога ця хтосьна колишня, її ще мій батько доглядав. І тоді не було таких тракторів, як зараз, а розгрібав дрібний щебінь граблями. І постійно, роками, їздили через Липи автобуси, хоча було на Липах тоді всього кілька хат. Просто ні влада, ні дорожня служба, ні ДАІ не хочуть брати на себе якийсь обов'язок і відповідальність. Так краще: нема дороги – нема проблеми. А як же ми?».

Згадала Марія Дмитрівна й про освітлення Лип, яке кожного разу, особливо перед черговими виборами, обіцяє зробити їм міська влада. Обіцяє і не виконує цю обіцянку.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Управління соціального захисту населення Турківської РДА повідомляє, що з 23.03.2015 року розпочнуть видачу канцтоварів багатодітним сім'ям, які звернулися з відповідними документами.

Також повідомляємо, що триває підбір дітей на III тематичну зміну у ДПУДЦ «Молода гвардія» з 01 по 21 квітня 2015 року. На Турківський район виділено 3 путівки. За детальною інформацією звертатися безпосередньо в управління.

СТО ДНІВ УРЯДУ: РЕФОРМИ – ПІШЛИ

Ми, українці, полюбляємо картати владу: і те не зробила, і там недопрацювала. А ще віримо базікам, які на телеекранах виглядають всезнайками. Насправді ж ці розумники або з команди Януковича, тільки про їх оборудки люди трохи призабули за рік після Майдану, або відпрацьовують гроші всіляких львовичіних та фірташів

Правильно кажуть поляки, грузини, угорці: «Перед нами, як нині перед українцями, також стояло питання – сподіватися на диво, чи наближати це диво власною працею. Ми обрали працю, і тому у нас все вийшло». Такий вибір, вочевидь, мусить зробити й наше суспільство. Тоді й реформи не здаватимуться такими страшними, а псевдозахисники народу, які працюють на олігархів і, що найгірше за нинішніх умов, на російську пропагандистську машину, не зіб'ють нас з правильно обраного шляху.

лічний звіт від попередніх урядів?

Солідарну відповідальність за стан справ у країні взяли на себе всі політичні сили коаліції, які делегували своїх представників в уряд – і «Блок Петра Порошенка», і «Народний фронт» Арсенія Яценюка, і «Самопоміч» львівського мера Садового, і «Радикальна партія» Ляшка, і «Батьківщина» Юлії Тимошенко.

По-перше, в парламенті є міцна і при цьому демократична коаліція, яка підтримує й урядові, й президентські ініціативи та пропонує власні ефективні

Маємо розуміти, що світ повірив в Україну і її нинішню владу. Доказом чому є перша позичка у 5 млрд. доларів від Міжнародного валютного фонду. Загалом світ готовий інвестувати в нашу країну значні суми. Лише МВФ виділяє 17,5 млрд. Не стоять осторонь й інші кредитори та великі інвестори. То ж, якщо нам повірили інші, ми тим паче зобов'язані повірити в себе. Необхідна витримка, єдність, відповідальність. Тоді у нас буде гідне завтра.

Днями виповнилося 100 днів другому уряду Арсенія Яценюка. Прем'єр та урядовці відзвітувалися перед народом, кожен міністр розповів, що зробив за цей час і що зробить найближчим часом. Чи пам'ятає хтось подібний пуб-

закони. Вороги нашої країни марно сподівалися, що можновладці розсваряться. Навпаки, маємо у владі команду одностайців.

По-друге, надскладні реформи здійснюються фактично в стані війни з Росією, при втраті 20% промислового потенціалу Сходу, анексії Криму. А ще проблеми відбудовування зруйнованого окупантами Донбасу, допомоги більше ніж мільйону біженців. За таких умов, мабуть, мало хто б погодився проводити радикальне оновлення країни. Але ні в урядовців, ні у нас з вами іншого виходу немає. Адже можемо більше не отримати історичного шансу вирватися із лап кремлівського імперіалізму.

«Наша команда робить все, що в її силах, аби фінансувати армію, стабілізувати економіку, провести реформи в усіх сферах українського життя, виконувати угоду про європейську інтеграцію і боротися спільно за майбутнє кожного українця і держави в цілому», - сказав Арсеній Яценюк під час свого звіту за сто днів роботи уряду. І чесно зауважив: за цей час багато зроблено, але багато ще не зроблено.

Критики полюбляють кидатися слівцями на кшталт: «А чому не видно цих реформ?». Знані ж експерти кажуть, що деякі позитивні результати оновлення держави громадяни відчують вже до кінця року. Але реформи – це не диво, яке здійснюється за помахом чарівної палички. Аби вони дали результат, потрібен час.

Хоча і за ці сто днів вже зроблено чимало. Відбувся перший етап податкової реформи, утричі зменшилася кількість податків, фіскалами заборонили тиснути на бізнес перевірки. Деякі телебазиски знову за своє: вимагаємо, щоб податків стало ще менше. Вони так кажуть не тому, що обороняють бізнес. Вони прагнуть, щоб у Пенсійному фонді утворилася така дірка, яка не дасть можливості заплатити пенсії. І хочуть скористатися цим для розхитування ситуації в державі на замовлення Пугіна. Не вийде.

Йдемо далі. Уряд почав бюджетну децентралізацію. Можливо, регіональні керівники хотіли б усього і відразу. Але ми ж розуміємо: спочатку треба, аби вони показали, що можуть розпоряджатися вже наданими важелями. До речі, уже в 2015 році місцеві громади отримають додатково на свої потреби 40 млрд. грн. Коли депутати реформують Конституцію, а громадяни оберуть нову місцеву владу, тоді можна розширити повноваження.

Прем'єр у своєму виступі наголосив і на інших реформах. Приміром, для багатіїв ввели податок на розкіш, а для олігархів – податок на користування надрами. Україна розпочала судові процеси проти Росії. «У Стокгольмському арбітражному суді - по газовому контракту, за порушення Міжнародної конвенції про боротьбу з тероризмом будемо судити Росію за агресію проти України і військову крадіжку українського Криму, за створення кривавого «руського мира» в Донецьку і Луганську. Ми починаємо процес в Гаазькому трибуналі», - заявив Яценюк.

На нашому боці весь цивілізований світ. Тож Україні ніхто і ніщо не зможе завадити перемогти агресора і в ратній борні, і в міжнародних судах!

Микола АНДРІЙЧУК.

Твої люди, Бойківщино

ВЧИТЬ, ЯК НАРОДУ СЛУЖИТЬ

своїх вихованців Микола ПАЦКАН

Полковник міліції Микола Пацкан належить до тих людей, кому у виборі професії в значній мірі допоміг випадок. Правда, не дуже приємний. Саме в той час, коли він повернувся у рідне село Закіпці, після строкової військової служби, яку проходив в одному з автомобільних підрозділів Хабаровського краю, зловмисники пограбували майстерню батька Миколи Олексійовича, званого в окрузі спеціаліста із зварювання, столярки, на той час токаря й слюсаря місцевого колгоспу. Щоб мати власні інструменти, верстати, батько старався, купуючи їх не один рік, а тому за вкраденим дуже жалкував. Микола Миколайович пригадає, що три дні батько ходив сам не свій. Вчорашній воїн вирішив звернутися у Турківський райвідділ міліції із заявою. Невдовзі в село приїхали представники карного розшуку, когось опитували, наче й шукали зловмисника, але все даремно.

Тоді за справу вирішив взятися сам Микола, Наскільки дозволяла інтуїція, проаналізував ситуацію і згодом, як кажуть, вийшов на підозрюваного, який і виявився крадієм. Тоді його й захопила робота правоохоронця. Для себе вирішив: а чому б не спробувати обрати її на майбутнє? З тим і пішов у Турківський райвідділ міліції для оформлення вступних документів у Львівську школу міліції. Саме так тоді іменували сьогоднішній університет внутрішніх справ. Успішно пройшовши вступні випробування з фізпідготовки, перевірку теоретичних знань з профільних дисциплін, психологічні тести та конкурсний відбір (2 людини – на одне місце), в 1992 році став студентом міліцейського навчального закладу. Зразу ж налаштувався на серйозну науку, а вже його охайності, порядку, дисципліні багато однокурсників могли лише заздрити. Виховуючись в багатодітній родині, звик до упорядкованого, чітко спланованого побуту. Це відзначали не лише сусіди, а й вчителі Ільницької загальноосвітньої школи, де навчався, викладачі та майстри Турківського ПТУ №51, де три роки здобував професію водія-автослюсаря. Сьогодні Микола Миколайович з особливою любов'ю та вдячністю відгукується про свого

наставника в училищі Михайла Макаревича.

У постійній зайнятості, самовдосконаленні та наполегливому навчанні швидко промайнули два роки й Микола одягнув лейтенантські погоони, отримавши диплом випускника тоді вже інституту внутрішніх справ (в 1993 р. навчальний заклад змінив свій статус). Не минули даремно його старання. Керівництво запропонувало перспективному випускнику залишитися в інституті наставником. Спершу три роки командував взводом факультету кримінальної міліції, одночасно заочно навчався на факультеті №3 Львівського інституту внутрішніх справ. В 1998 році дістає підвищення в посаді – заступник начальника курсу з виховної та соціально-психологічної роботи на цьому ж таки факультеті. А з 2004 року й по сьогоднішній час Микола Миколайович – начальник курсу факультету з підготовки фахівців для підрозділів слідства Львівського університету внутрішніх справ.

За 21 рік служби у вузі неодноразово був нагороджений медалями та відзнаками МВС. Про це засвідчують колодки на форменому одязі. А нещодавно наказом

Міністра внутрішніх справ Арсена Авакова йому присвоєно чергове звання полковник міліції. В урочистій обстановці погони вручив нашому землякові ректор університету, генерал-майор міліції Валерій Середа.

Не любить Микола Миколайович багато розповідати про службу, яка, безперечно, є відповідальна й почесна, адже виховує юнаків та дівчат, що покликані захищати наш мирний спокій, обер-

ігати громадян України від злочинних зазіхань. Скільком молодим лейтенантам він дав путівку в життя, вклавши в їхні серця і душі частинку себе, сьогодні й важко сказати. Щодо нашого району, то це – добра половина працівників райвідділу, до виховання яких він також був причетний. Це перший заступник начальника райвідділу, майор міліції Дмитро Роль, підполковники міліції – Сергій Захарчик – заступник начальника райвідділу, Богдан Дудурич – оперативний черговий райвідділу; капітани міліції – Андрій Сливар та Андрій Зварич, старші лейтенанти міліції – Іван Плахоцький,

Наталія Марич та ще багато інших.

Сьогодні він виховує черговий курс – 98 осіб, серед яких 29 дівчат. І для кожного йому як командирові треба шукати підхід, часто індивідуальний. І важливо тут не помилитися, не травмувати юнацьку душу чи щось прогледіти.

Зрозуміло, в такій ситуації, враховуючи специфіку навчання, що тривалий час проходить й на полігоні, не завжди достатньо уваги, як би хотілося, вдається приділяти синам – 21-річному Петрові та 14-річному Маркіянові (молодший, до речі, є гравцем юнацької команди ФК «Карпати»), дружині Марії, економісту за фахом. Але вони терпляче й з розумінням відносяться до цього і завжди чекають батька в родинне гніздечко, як і батьки – Микола Олексійович та Ганна Юрївна – в село Закіпці. На жаль, не часто, через щоденну зайнятість, випадає можливість відвідувати їхню затишну домівку.

До слова, в сім'ї він не один міліціонер – молодший брат Іван, випускник Львівського міліцейського вишу, служить у Турківському райвідділі міліції.

На завершення нашого спілкування, ніби очікуючи мого запитання «А чи не пожалкував колись, що обрав професію міліціонера?», мій співрозмовник впевнено відповів «Ні», а згодом й продовжив, мовляв, якщо б у службі були якісь проблеми, міг піти на пенсію. Сьогодні з його курсу (а це 120 осіб далекого 1992 року) на службі в міліції залишилися 4 офіцери, справді віддані обраній професії, двоє з яких, як і Микола Миколайович, також служать у Львівському університеті МВС.

Користуються заслуженою повагою у вузі ще два наших земляки: Ярослав Бліхар – начальник кафедри філософії та Тарас Созанський – начальник кафедри кримінального права. З ними у Миколи Миколайовича завжди щирі дружні стосунки.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Герої – серед нас

ЮНИЙ ГРАНАТОМЕТНИК

У своїх 19 років Володимир Самусь, житель с. Нижній Турів, побачив і пережив стільки, що вистачило б на життєву долю літньої людини. Як і для багатьох його ровесників, несподівано в розмірені будні ввірталася війна з усіма її небезпеками та випробуваннями. Уже на лінії бойового протистояння з ворогом, який ще недавно лукаво називав себе братом, Володя раптово подорослішав, по-іншому став сприймати життя й бачити свою роль в ньому. І звичні слова «Хто, як не я» чи «Хто, крім мене» набрали для нього справді реального, усвідомленого змісту, стали своєрідним патріотичним закликком в боротьбі з окупантом.

Пригадуючи своє дитинство, мрії про майбутню професію, Володя ніколи не ставив за мету стати військовим. Просто так склалася обставина. Після закінчення школи, згодом – здобуття спеціальності зварювальника в Турківському професійному лицейі, опинився на розпутті: у селі роботи не було, та й у райцентрі влаштуватися було проблематично. А тому в грудні 2013 р. пішов, за контрактом, на військову службу в 24-у механізовану бригаду, що дислокується на Яворівщині. Все ж, як-не-як, заробіток буде, а можливо й армія, як сподобається, стане справою всього життя, розмірковував тоді юнак.

Одягнувши військовий однострій, швидко звик до армійської дисципліни, нелегких буднів, освоїв спеціальність гранатометника. До речі, Володя розповів, що на службу пішов разом з Михайлом Романовичем з с. Явора, який нещодавно з командиром роти і командиром взводу героїчно загинув у зоні проведення АТО. Хлопці служили в одній роті, правда, в різних взводах. А перед тим разом навчалися у професійному лицейі.

Після трьох місяців навчань, підрозділ, де служив Володимир, відправили з Яворова в Сумську область на прикриття кордону. Була небезпека, що російська армія може прорвати його на будь-якій ділянці. Через якийсь час його передислокували на Луганщину, де була справжня війна, з болючими втратами, горем та стражданнями.

Зараз зона відповідальності відділення, де служить наш земляк, – неподалік Лисичанська. Практично щодня його підрозділу доводиться мати бойові зіткнення з ворогом, який відчуває гідну відсіч наших героїв-патріотів. Хлопці (а це, переважно, – бійці 19-25-и років) готові боротися до перемоги. «Ми на своїй землі – і правда за нами», – каже Володимир. Розуміючи обставинку, не нарікає на бойовий побут. Живуть бійці в самотужки облаштованому бліндажі. Їжу варять з допомогою паяльної лампи. Про лазню лише мріють, а про чисту білизну наразі й говорити не доводиться. Бійці розуміють, що треба змиритися з такими незручностями. Головне – перемогти ворога.

З великою вдячністю Володя розповідає про волонтерів. Вони допомагають бійцям, чим можуть, підтримуючи морально-бойовий дух. Дуже багато допомагають йому односельці. Нижньотурівський сільський голова Петро Шкрамко розповів, що з Володимиром має постійний зв'язок, а сільська громада з великою відповідальністю відноситься до справи допомоги не лише землякові, а й українській армії взагалі.

Спілкуючись з Володимиром, який запитав: чи можна привикнути до війни? Той, після невеликої паузи, відповів: «До всього людина привикає. Не можна лише привикнути до людського горя, втрати друзів. А на підтвердження сказаного, Петро Шкрамко поділився своїми спостереженнями за Володимиром, порівнюючи вересень 2014 року, коли він був у короткотерміновій відпустці, й з цьогогорічною, березневою: «Раніше Володя був якийсь пригнічений, невпевнений, а зараз – рішуче налаштований боєць, захисник Батьківщини. З розмови відчувається, ніби в нього за плечима – великий бойовий досвід. Насправді на фронті він – рік».

Розповідав Володимир і про те, що, можливо, уже у квітні приїде зі Сходу у свою військову частину на ротацию. Тоді зможе більше відпочити. Хоча, поки ворог топче нашу землю, треба боротися, як це робить він сам, бойові побратими, серед яких два його двоюрідні брати із Сянок – Юрій та Іван Німціви. Боротися для того, щоб над Україною було мирне небо, жили в мирі і спокої рідні та близькі, які щоденно моляться за воїнів-героїв, що жертвують здоров'ям, а іноді й життям, у боротьбі з ненависним ворогом.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо

Дорогого сина, коханого чоловіка, турботливого батька – Ростислава Набокова – сердечно вітають із золотим ювілеєм мама Іванна, тьотя Галя, теща Марія, дружина Віра, діти Яна і Мар'ян, Володимир і Анастасія, брат Геннадій із сім'єю.

Наш славний і рідний, найкращий у світі, З Тобою нам завжди щастинно й світло.

Ти гарний господар і батько чудовий, Даруєш турботу та море любові.

Спасибі за ласку, за руки умілі,

Що вмієш підтримати словом і ділом,

Що в рідному домі надійно та щиро,

Живи нам на радість у щасті та мирі,

Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, чого Тобі треба,

А Матінка Божа - цариця свята -

Дарує щасливі і довгі літа.

Церковний комітет та громада церкви Святого Духа с. Верхня Яблунька щиро вітають з **55-річчям**,

яке відзначив 18 березня, настоятеля церкви **о. Йосифа**

і бажують шановному ювіляру доброго здоров'я,

успіхів на ниві служіння Господу і людям, родинного благополуччя, Божого благословення.

Хай щастя і доля всміхаться Вам,

Хай буде здоров'я багато.

З роси і води хай ведеться все Вам,

Хай повниться радістю хата.

Хай Господь з неба Вас осяває,

Промінням сонця золотим,

А Мати Божа покриває Своїм Покровом Пресвятим.

Благодійність**Будьмо РАЗОМ,
плече до плеча**

Ми вже знаємо – тільки РАЗОМ можна здолати ворога. Давайте зробимо все, щоб українські бійці знали й відчували нашу підтримку та єдність.

Саме патріотизм і єдність українського народу зможуть допомогти відновити сильну армію України, а не розбрат і чвари. Адже сьогодні, кожен з нас, нема ні кращих ні гірших, вносить свою частку в незалежність рідної країни.

Ми відчули себе повноцінними громадянами України – небайдужими, сміливими, щирими, ми усвідомили ціну й цінність СВОБОДИ й СОЛІДАРНОСТІ.

Нечуваний дух щедрості, патріотизму та єдності демонструють мешканці сіл Турківщини. Греко-католицька громада міста Турка збирала в церкві понад півтонни продуктів харчування для військових, які відправлені в зону АТО. Ініціатор збору – місцевий парох о. Тарас. Це вже не перша така акція.

Слід віддати належне сільським громадам Турківщини, які самостійно збирають кошти, проводжають своїх односельців усією громадою боронити рідну країну. Дай, Боже, їм повернутися живими!

За розуміння та підтримку хочемо подякувати підприємцям району. Нещодавно через магазин Володимира Зубрицького було зібрано три ящики продуктів (овочеві та м'ясні закрутки, крупи, макарони, солодощі тощо), Ігор Леньо передав для учасників АТО 20 банок консервів, 22 пачки гречки та 35 пачок печива – на загальну суму 1006 гривень, а підприємець Михайло Криль дав 500 гривень. Підприємці Василь Пастух, Іван Павлик, Оксана Лукачович та Наталія Мотиль пере-

дали солодощі для наших бійців. Катерина Гусак – ящик сала.

Працівники апарату Турківської РДА здали 1300 гривень для закупівлі необхідних речей для наших воїнів. Територіальний центр та управління соціального захисту населення зібрали чотири ящики продуктів харчування.

Житель села Мельничне Зеновій Галич передав великий пакунок домашніх закруток.

4 березня відправлено понад дві з половиною тонни картоплі, зібраної громадами Завадівської та Вовченської сільських рад, для батальйону «Донбас». Транспортном забезпечив Володимир Білік. Громада Завадівської сільської ради додатково збрала ще 3 ящики продуктів харчування. Ми щиро вдячні вам, дорогі жителі, за розуміння.

Протягом трьох тижнів було надано допомогу чотирьом учасникам бойових дій з нашого району - закуплено необхідні речі – на загальну суму 4 735 гривень. 13000 гривень виділено на організацію поховання нашого Героя, жителя с.Карпатське Михайла Іваничка.

Двом хлопцям, яких відправляли в АТО, жителька м.Турка Ірина дала по 500 гривень. «Новою поштою»

відправлено для шести бійців – наших земляків чотири ящики продуктів харчування, дощовики, гумові чоботи, берци – на загальну суму 2 130 грн.

Також трьом воїнам району закуплено комунікаційні форми, берци та продукти харчування, що дислокується в с.Гірське Луганської області.

Відправлено для бійців батальйону «Крим», в місто Артемівськ, та батальйону «Січ», в селище Піски, понад тонну продуктів харчування. Для жителя Турки підготували та відправили ящик продуктів харчування та берци, які купила Маргарита Гріщенко. ДЛГП «Галсільліс» надало учасникам АТО ЗІЛ-131, а ми придбали за 7 000 гривень шини для цієї машини. Доставку забезпечив Турківський РВК.

18 березня відправлено «Новою поштою» адресну допомогу (по два ящики продуктів харчування) в міста Лисичанськ та Сватово.

Цього ж дня також відправили 4 пари берців, три комунікаційні форми та 2 ящики продуктів харчування у м.Гірське Луганської області для наших земляків, що обслуговують 29-й блокпост.

Закликаємо й надалі бути патріотичними, благородними, щедрими людьми. Усіх, хто хоче підтримати Українську армію чи допомогти волонтерською роботою, просимо звертатися за адресою: м. Турка, вул. С.Стрільців, 62, перший поверх районної ради.

Волонтерський рух Турківщини.

У міській раді**АДМІНКОМІСІЮ ОЧОЛИВ РОСТИСЛАВ НАБЕКОВ**

Нещодавно сесія Турківської міської ради своїм рішенням призначила нового керівника адмінкомісії. Ним став заступник міського голови Ростислав Набоков. До того тривалий час, після звільнення Михайла Вагіля з посади заступника, вона практично була обезголовлена. Засідання не проводилися. Хочеться вірити, що з призначенням нового керівника цей важливий орган активізує свою роботу й максимально працюватиме для того, щоб навести в місті порядок й, за рахунок штрафів, поповнювати казну. З огляду на ситуацію, якою живе місто, роботи для неї вистачатиме. Було б лише бажання.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо

Парафіяни і церковний комітет храму УАПЦ Пресвятої Богородиці с. Розлуч щиро і сердечно вітають з днем народження

о. Андрія Клуба і бажають йому міцного здоров'я, кріпості духу, успішного душпастикування, ласки Господньої.

Дозвольте Вас сердечно привітати і побажати від душі Багато щастя і добра багато,

Хай буде світлим кожний день в житті.

Хай Мати Божа від біди оберігає,

В душі панують мир і доброту.

Ісус Христос здоров'я посилає

На щедрі щастям многі літа!

Виконавчий комітет, депутатський корпус Верхньовисоцької сільської ради щиро вітають з ювілейним днем народження

директора Верхньовисоцького НВК Євгенію Романівну Кривницьку і бажають шановній ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, життєвого оптимізму, здійснення мрій, родинного благополуччя, довголіття.

Щиро вітаємо зі святом,

Здоров'я зичимо багато.

Хай щастя в серце завітає,

Добрим Господь благословляє.

Хай Матінка Божа з високого неба

Дарує усе, чого лише треба.

Здоров'я міцного і щасття без ліку,

Щасливого, доброго, довгого віку!

РЦЗ інформує**КРАЩИЙ РОБОТОДАВЕЦЬ**

Боринський професійний ліцей народних промислів і ремесел визнано кращим роботодавцем минулого року **Проблема безробіття на Турківщині завжди була доволі гострою. Не є винятком і нинішні часи, коли на одне вільне робоче місце претендує майже 60 осіб. На сьогоднішній день дуже важко знайти роботу, особливо ту, яка добре оплачується.**

– Щоб якомога ефективніше вирішувати питання працевлаштування мешканців району, служба зайнятості активно взаємодіє з підприємствами, установами, організаціями району різної форми власності, – каже заступник директора Турківського районного центру зайнятості Жанна Яцукляк. – Так минулого року центр зайнятості плідно працював з Боринським професійним ліцеєм народних промислів і ремесел. За скеруванням нашої служби, там було працевлаштовано 47 осіб на такі посади: викладача професійно-технічного навчального закладу, майстра виробничого навчання, керівника гуртка, керівника секції спортивного напрямку, вихователя гуртожитку, чергового по гуртожитку, слюсаря-ремонтника, слюсаря-сантехніка, прибиральника службових приміщень, сторожа, опалювачів. І така співпраця продовжується.

До речі, цього місяця спеціалістами відділу активної підтримки безробітних Турківського РЦЗ заплановано провести професіографічну екскурсію для випускників Турківської школи-інтернату у Боринський професійний ліцей. Вихованці школи-інтернату матимуть можливість особисто ознайомитися з новими професіями, з процесом навчання у ліцеї, що дасть можливість їм краще орієнтуватися у світі професій та обрати ту, яка найбільше припадає до душі.

Ольга ТАРАСЕНКО.

91 претендент – на одну вакансію

Станом на 19 березня, 547 осіб, з числа незайнятого населення, що зареєстровані у Турківському РЦЗ, мають статус безробітних. 475 з них отримують допомогу по безробіттю. Для безробітних у нашому районі наразі є лише 6 вільних робочих місць, а це, за нескланими математичними підрахунками – 91 особа на вакансію.

Наш кор.

Депутату Верховної Ради України
п. Андрію Лопушанському
Голові Львівської обласної ради
Голові Львівської обласної державної адміністрації
Голові Турківської районної ради
Голові Турківської районної державної адміністрації

ЗВЕРНЕННЯ

Жителі с. Лопушанка та с. Хаців Турківського району Львівської області просять Вас відновити хоч один з рейсів маршрутних автобусів «Львів-Лопушанка» та «Львів-Хаців» до наших сіл в обидно пору, які на папері існують, а на ділі їх нема. Вони доїжджають тільки до сусідньої Лімнянської сільської ради, а жителі наших сіл змушені пішки сім кілометрів добиратися до своєї домівки, коли приїжджають цими рейсами або у зворотному напрямку. Особливо це незручно для студентів. Водії цих маршруток кажуть, що їм заборонив далі їхати начальник Турківського АТП Кметик В.Ф. мотивуючи тим, що у нас погана дорога. Доводимо до Вашого відома, що у Хацові і Лопушанці дорога не гірша, ніж у інших селах, по яких проходять ці два маршрути, адже дані

Вітаємо

Верхньояблунська сільська рада щирозсердечно вітає з 55-річчям від дня народження настоятеля храму Св. Духа с. Верхня Яблунька о. Йосифа і бажає шановному ювіляру міцного здоров'я, ревності у молитві, натхнення у проповідницьтві Божого слова, довгих і щасливих роки життя.

**Прийміть найщиріші вітання,
Від колективу сільради шлем побажання.
Бажаємо миру, здоров'я, щасливих Вам літ!**

**Щоб довіку несли Ви Божу науку у світ.
Хай світ потепліє від Божого слова.
Хай радість щодня Вам Бог посилає
І Вашу родину благословляє.**

Педагогічний колектив Верхньовисоцького НВК щирозсердечно вітає з ювілейним днем народження добру, чуйну людину, директора навчального закладу – Євгенію Романівну Кропивницьку і бажає шановній ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної життєвої енергії, творчих задумів, успіхів у роботі, світлої радості, Божої опіки на увесь вік.

**Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань.
Щоб доля дарувала тільки радість,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.
А в небеснім просторі, де світаються зорі,
Де місяць серпанком пливе,
Хай Матір Господня зі своїм Синочком
Принесуть Вам щастя земне.**

Колектив служби швидкої допомоги (медицина катастроф) Боринської МКЛ щирозсердечно вітає з 55-річчям від дня народження водія Богдана Михайловича Комарницького і бажає шановному ювіляру міцного здоров'я, великого людського щастя і Божої опіки на життєвій стежині.

**Нехай Господь завжди у поміч буде,
А Мати Божа береже від зла.
Бажаєм Вам здоров'я, миру, сили,
Радості земної і тепла.**

маршрутні автобуси на ночівлю у вечірній час приїжджають в с. Лопушанка.

Кметик В.Ф. можливо нас вважає людьми другого сорту, ненадійними, бо ми не сповідували тих ідеалів, які сповідував він, а саме: не голосували за партію регіонів та за Януковича, за яких він агітував, і таким чином він нам мстить. А можливо все робиться для того, щоб у людей викликати недовіру до теперішньої влади. Жителі наших сіл є патріотами української держави. Шість чоловіків в даний час воюють в АТО (всі є жителями с. Лопушанка), чотири проходять підготовку до участі в АТО (три з Лопушанки і один з Хацова), три повернулися із зони АТО (два з Лопушанки і один з Хацова). Ми кілька разів збирали гроші та харчі для учасників АТО, були активними учасниками Майдану, були найактивнішими у Турківському районі під час становлення нашої держави («Варта Руху» Турківського району в основному складалася з хлопців с. Лопушанка).

Наші діти захищають нашу державу і Вас, а Ви допоможіть нам.

Заздалегідь вдячні Вам за розуміння нашої проблеми та підтримку.

**З повагою жителі с. Лопушанка і с. Хаців.
11.03.2015 року.**

Допомога армії

ПОЖЕРТВИ ВИКОРИСТАЛИ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ

Примножує жах життя,
Країна слабка і двоїста.
За назвою – рідна, своя –
Чужа і ворожа за
змістом.

Театр гекатомб і гекуб
Триває, все та ж закови-
ка:

На сцені – Державний
Тризуб,

За сценою – Янус дволи-
кий.

(В.Базилевський.)

У часописі «Бойківщина» 14.02.2015р. я частково пояснив байдуже ставлення верхніх ешелонів влади до добровольчих батальйонів націоналістичного духу та ідеї. Це зокрема батальйони «Правий сектор», «Айдар» та «ОУН», які знаходяться і ведуть боротьбу з московськими окупантами на передовій лінії фронту. Якщо військові формування, організовані Міністерством оборони, ще с'як-так забезпечує влада, то добровольчі батальйони майже за рахунок жертв громадян. Практично українське військо і народ України стали заручниками «рідної» влади і московських окупантів, а точніше, опинилися між ковадлом і молотом. Де ковадлом – «рідна» влада, а молотом – московська орда, яка поливає вогнем військо і мирний український народ з «градів», мінометів і кулеметів. Я не хочу обливати брудом владу, яка застрягла у багні корупції, наживи, збагачення в той час, як Україна знаходиться у війні з москалями. Влада навіть не називає війну війною, а тільки АТО. Про те, що владі байдужа доля держави Україна і її народу, свідчить те, що можновладці ходять по Європі з протягнутою рукою, випрошуючи долари, а самі свої мільярди й мільйони тримають на депозитах у тих же закордонних банках. Днями появилася інформація у ЗМІ про те, що в українських високопосадовців у

власності є понад 100 млрд. доларів. Це, крім тих, що вивезли збігли колишні можновладці. Пишу я про це важке становище України і замкнуте коло, в якому вона, і ми з вами, опинилися, не для того, щоб посяяти песимізм, а навпаки. Я хочу, щоб кожний громадянин України зрозумів, що наш порятунок – в нас самих. Як кажуть: «Порятунок потопаючого – справа рук самого потопаючого».

Ми мусимо вимагати від влади активніше протидіяти московським окупантам. Включити всі засоби і способи, щоб якщо не вигнати їх з України, то принаймні припинити вбивати наших військових, нашу молодь – майбутню націю.

Одночасно ми всі, незалежно від віку і статі, кожний на своєму місці, у міру своїх можливостей, повинні взяти активну участь у перемозі над ворогом. Пам'ятаймо заповітні слова І. Котляревського: **«Любов к Отчизні де героїзм, там вража сила не устоїть, там грудь сильніша од гармат»**. Мене тішить те, що наш народ проявляє справді героїзм: одні – на війні з московським агресором, а інші – в тилу, підтримуючи наше військо матеріально. Роблять це не тільки дорослі, але й діти, які збирають

гроші, плетуть маскувальні сітки, підтримують військових морально, надсилаючи їм листівки зі щирими побажаннями і малюнками. Є в нас і такі, що відмовляються підтримувати матеріально наше військо, посилаючись на те, що все одно гроші та інша матеріальна допомога будуть вкрадені. При Ісусі Христі було 12 апостолів і один з них, Юда, був відступником. Ісус знав про нього,

ва влада, школи, медицина, культура, політичні і громадські організації району, окремі громадяни. Треба відзначити велику роботу зі збору коштів, матеріалів, військового спорядження активістами ГО «Майдан Турківщини». Не залишається осторонь цих архиважливих і вкрай необхідних заходів й ГО КУН, яку очолює Петро Ільницький.

Минулого тижня зі Львова відправлено два автомобілі, обладнані під санітарні, для батальйону «ОУН» у Піски, біля Донецька (на фото). Ці автомобілі були повністю завантажені військовим одягом, ліками, продуктами та іншими речами, необхідними нашим воїнам на фронті. Один автомобіль подарував підприємець, другий – і все, що було завантажено в ці автомобілі, закуплено за пожертви громадян, зібрані членами ОУН і КУН у Дрогобицькому, Стрийському, Самбірському, Старосамбірському і Турківському районах. У нашому районі зібрано для закупівлі автомобіля і необхідних речей 20571 грн. Координатором зі збору коштів був Петро Ільницький, а до збору грошей долучилися в Лімні – Вишинська Марія (1500 грн.), у Кривці – Созанський Андрій (3576 грн.), Михайлик

Микола зібрав у с. Бітля (без Сиглового) 7660 грн., у Нижньому – 3755 грн.; Турківська лікарня і поліклініка – 1100 грн., церковна громада с. Нижнє – 2000 грн., від ГО «Майдан Турківщини» п. Ігор (свого прізвиська не назвав) передав 1000 грн.

Від імені організаторів висловлюю щирі подяку всім, хто пожертвував гроші зі свого скромного бюджету, і тим, хто долучився до їх збору. Пам'ятаймо, що мусимо себе обмежувати чи відмовляти в чомусь потрібною до повної перемоги над московськими окупантами. І нехай в цьому допоможе нам Бог.

**За правду, браття,
єднайтесь щиро,
Єдиний маємо правий шлях.**

(Лесь Українка.).
**Микола МИХАЙЛИК,
член Проводу Турківської РО КУН.**

3 нагоди 201-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка

«СЛОВО, ПІСНЕ, ДУМО КОБЗАРЕВА, ВИ – ОКРАСА Й СУТЬ МОГО ЖИТТЯ»

Минує 201 рік від того дня, коли українська кріпачка дала світові Генія. Але він не віддається, а наближається до нас. Той, хто крізь алмазну грань Кобзарєвого слова гляне у світ, той уже ніколи не спиниться в дорозі до ідеалу – істотного братства між людьми і народами.

Пізнавати Шевченка – це мучитися, страждати від того, що нашу предковичну землю позбавили спокою сусіди. Пізнавати Шевченка – це терзатися думкою, що міг би дати такий талановитий і працьовитий народ.

Проводячи тиждень Шевченківських днів, у Присліпському НВК, на виховних годинах, конкурсах, під час

бесід, учні читали поезії Т. Шевченка, дізнавались багато нового і цікавого про дитячі та юнацькі роки, про Шевченка-художника, Шевченка - поета: на різноманітні теми – «Невідомі сторінки з життя Тараса Шевченка», «Тобі, Тарасе, шану складаємо», «У вінок шани Кобзарєві». У п'ятницю, 13 березня, тиждень за-

кінчився літературною композицією «Слово, пісне, думо Кобзарєва, ви – окраса й суть мого життя». Ведучі Микола Костишак та Інна Муха сказали, що з цим іменем сьогодні на планеті ідентифікується Україна та українці. І хто б ти не був, де б не жив, той, хто прочитає «Кобзаря», не зможе уявити своєї долі без Шевченка. Учні читали уривки з поеми «Сон», «Кавказ», «Гайдамаки», а також прозвучали пісні – «Реве та стогне Дніпр широкий», «Думи мої, думи», «На високій дуже кручі». А в 4 класі відбувся урок на тему «Дитячими шляхами Кобзаря», під керівництвом класного керівника С. І. Костишак.

Багато чого змінилося з часу Шевченкового, та, на жаль, не тільки на краще. До руйнівного плину часу додалися руйнівні людські дії...

Назар БЛІХАР,
голова ради учнівського самоврядування.

«ПРОВІСНИК ДОЛІ УКРАЇНИ»

Щоб не просто вшанувати пам'ять геніального поета і Великого сина нашого народу, а й відчувати серцем його невмируще слово, бо жоден поет світу не зрівняється з ним у величчї жертвовної любові до свого народу, учні 9-х класів Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1 провели надзвичайно цікавий захід.

Наталія Ярошович, Юлія Гребенюк, Оксана Катинська, Христина Косолович були умілими ведучими на святі. Напрочуд майстерно прочитали Шевченкові твори Олена Кушнір, Діана Созанська, Мар'ян Бринь, Володимир Бабич, Михайло Шуптар, Анна Юричко, Ольга Малетич. Хочеться відзначити учнів, які з високою майстерністю інсценізували деякі моменти з життя Кобзаря, а також уривки з творів «Катерина», «Наймичка» і «Лілея». Цими талановитими акторами були Діана Созанська, Тарас Юсипович, Христина Косолович, Микола Фролов, Володимир Бабич, Христина Яворська, Олег Богдан, Віталій Кисіль, Станіслав Баран. А Христина Косолович і Анна Юричко чудесно виконали пісні «Зоре моя вечірняя», «Боже, Україну бережи», вокальна група – «Заповіт». Допоміг їм у цьому вчитель музики Іван Михайлович Ільків.

Широ подякувала школі, педагогам, учасникам цього цікавого та повчального заходу, і особливо вчителю української мови та літератури Оксані Цюрьо, яка безпосередньо займалася його підготовкою, мати дев'ятикласниці Галина Созанська.

Наталія ЯРОШОВИЧ,
учениця Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1.

«ВСТАНЬ, ТАРАСЕ, ПОДИВИСЯ НА НАШУ УКРАЇНУ!»

Під такою назвою пройшов літературно-драматичний захід до 201-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка в Шум'яцькій ЗОШ І-ІІ ст.

Учні початкових класів читали вірші поета, а старші класи поставили вистави.

Дуже гарно і змістовно пройшла вистава «Сотник» у постановці учнів 8 класу, де роль Сотника виконував Петро Синичич, роль Насті – Ірина Бобітко, а роль Петра – Микола Сіданич. Майстерно зіграли свої ролі з вірша «Лілея» учні 5 класу, а дев'ятикласники ознайомили присутніх із життєвим і творчим шляхом Великого Кобзаря, де роль

Шевченка виконав Олег Кобиляк.

Встань, Тарасе, подивися на нашу Україну:

Плаче Мати в чорній хустці, хоронить дитину.

Плаче, сива, над синочком, що вмер за свободу!

Щоб ми жили й не забули козацького роду.

Такими словами закінчила свій виступ вчитель української мови та літератури Любомира Годованець.

Юліан ХАЩІВСЬКИЙ,
директор Шум'яцької ЗОШ І-ІІ ст.

ТРЕТЄ МІСЦЕ В ЧИТАЦЬКОМУ КОНКУРСІ

В обласному центрі народної творчості і культурно-освітньої роботи проходив конкурс читців, приурочений 201-й річниці з дня народження Т. Г. Шевченка, під назвою «Слово Шевченка». На конкурсі декламаторів творів великого поета наш район представляла Любомира Годованець – художній керівник НД с. Шум'яч. Прочитавши уривки з віршів Шевченка «Сон», «Кавказ», «Розрита могила», вона посіла третє місце серед двадцяти районів нашої області.

Петрунелія ІЛЬНИЦЬКА,
методист з драматичного жанру РНД.

Шкільне життя

Ярмарок на підтримку воїнів АТО

Сьогодні десятки тисяч патріотів обороняють від терористів свободу, незалежність та територіальну цілісність України. Наші захисники, як ніколи, потребують уваги і розуміння від своїх співгромадян, у тому числі і від дітей та молоді.

У складний для нашої країни час у Завадівському НВК проведено ряд заходів щодо вдосконалення роботи з патріотичного виховання учнів та сприяння зростанню підростаючого покоління справжніми патріотами своєї держави. Одним із підтверджень небайдужості юного покоління до долі своєї

Батьківщини є участь в акціях і заходах, що організують з метою мораль-

ної та матеріальної підтримки української армії. У навчальному закладі учні

разом із вчителями та батьками організували 4 березня благодійний ярмарок на підтримку воїнів АТО.

Діти разом з батьками готували страви, випічку, щоб продати їх на ярмарку. Місцеві жителі не залишились осторонь благодійного флешмобу - прийшли та підтримали місцевих школярів, купили товари, які приготували діти.

«Усі ми зараз переживаємо за побратимів, що воюють на Сході і прагнемо їм допомогти. Тож вирішили зібрати кошти бійцям, які перебувають у зоні АТО. Спекти торт чи кекси, або просто прийти скуштувати їх і таким чином допомогти військовим – це приємно і корисно», – казали вони.

Ярмаркувала вся школа: від дітей – п'ятиліток і до найстарших – учнів 9 класу. Дитячу працю оцінили і самі учні, і вчителі, і батьки та гості свята.

Після закінчення ярмарку було підраховано кошти. Школярі зібрали 2517 грн. Їх учні передали для потреб наших захисників – воїнів АТО.

Країна починається з кожного, допомога нашим солдатам – гідний приклад, достойний поваги та наслідування. Не будьте байдужими та допомагайте нашим солдатам, адже наше майбутнє – в наших руках.

**Таїсія ПАВЛИК,
голова учнівського братства
“Лелека” Завадівського НВК.**

Про ближнього – як про себе

ХЛІБ – БІДНИМ І ОДИНОКИМ

Кожної п'ятниці Великого Посту, чи в поминальні суботи, прихожани поспішають до храмів, аби помолитися за упокій рідних і близьких їм людей, несучи в руках не тільки свічки, а й хліб. Зазвичай, у церквах, після таких Служб Божих, назбирується багато хліба. Що робити з ним?

Відповідь на це запитання знайшла голова Турківської районної організації Товариства Червоного Хреста Іванна Баран.

– Нещодавно я підійшла до Віктора Саварина, жителя Турки, адже він якось уже звертався до мене, якщо будуть якісь соціальні програми, парафіяни храму Покрови Пресвятої Богородиці УПЦ КП м. Турка готові брати в них участь, і запропонувала віддавати цей хліб малозабезпеченим, багатодітним сім'ям та самотнім, стареньким людям, – розповідає п. Іванна. – Тим більше, що така практика уже існує у деяких районах нашої області. Віктор Саварин охоче погодився на пропозицію. Тепер кожної п'ятниці ми забираємо з цієї церкви буханці і роздаємо їх нужденним. Слід сказати, що дещо збільшився колектив нашого Товариства: на посаду медсестри з обслуговування самотніх і пристарілих громадян ми прийняли ще три людини – в села Вовче, Завадівку і Лосинець, яких і підключили до цієї роботи. Якщо є, наприклад, 100 хлібин, то стараємося давати їх не тільки на Турку, а й розподіляємо між цими трьома селами. Висловлюю щире подяку, що пішли нам назустріч, настоятелю

храму Покрови Пресвятої Богородиці о. Михайлу, голові церковної двадцятки Роману Павлику, паламарю Василю Турянському, Віктору Саварину, а також заступнику голови Турківської РДА Володимиру Багану, який допомагає нам транспортом.

За таку справу, від людей тільки хороші відгуки. Хліб, печиво, булочки працівники РО ТЧХ роздають не тільки самотнім і пристарілим, а й багатодітним сім'ям, для яких на сьогоднішній день заплатити 10 гривень за буханець – також немалі гроші. Парох о. Михайло з цього приводу каже: «Я радий з того, що так організували роздачу хліба. Хто бідному дає, той злиднів не знає». Червонохрестівці планують залучити до цієї благодійної справи й інші церкви Турки.

Ольга ТАРАСЕНКО.

На знімку: о. Михайло та голова Турківського РО ТЧХ Іванна Баран з пенсіонеркою, якій дали хліб.

Наше здоров'я

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ
ПРО ТУБЕРКУЛЬОЗ

Туберкульоз, з латинської, означає «горбик». Бацилу, яка спричиняє хворобу, відкрив у 1882р. німецький вчений-бактеріолог Роберт Кох, а перший антибіотик – стрептоміцин, що пагубно діє на паличку, винайшли у 1944 р. американські вчені, під керівництвом Ваксманна.

Хвороба розповсюджується найчастіше із зараженими крапельками слини, слизи, мокроти, повітряно-крапельним шляхом. Мікробіологічні бомбочки висять у повітрі до 60 хвилин, а, висихаючи, змішуються з пилом і розносяться вітром. У пилу мікобактерії зберігають активність до 6 місяців, у ґрунті – до 2 місяців, у молочних продуктах – більше року. Загалом, живим істотам, з ослабленим імунітетом, зустріч з таким невидимим ворогом нічого доброго не віщує.

У результаті глобального нашестя паличкоподібних, вони проникають в організми 80-90 відсотків дорослого населення. Частина їх гине. Ті, що вціліли, інакти-

вуються імунними силами, впадають у «сплячку» й роками чекають, коли жертва ослабне. Розбудити бацилу може недоїдання і неповноцінне харчування, довготривалі емоційні і фізичні навантаження, зловживання алкоголем, тютюном, хронічні і гострі хвороби, ВІЛ-інфекція. Основними джерелами туберкульозу в Україні фтизіатри називають тюрми, де виявляють половину всіх хворих.

Як правило, класичний легеневий туберкульоз проявляється безперервним, впродовж 3-х і більше тижнів, надривним кашлем, підвищенням температури тіла, спостерігається підвищена пітливість під час сну, біль у грудній клітці, голов-

ний біль, сонливість, задишка, слабкість, кровохаркання, поганий апетит, похудання. Правда, інколи хвороба нічим себе не проявляє.

І не дай Бог, якщо людина стала жертвою хіміорезистентного туберкульозу. Таку форму недуги, стійкої до антибіотиків, називають рукотворним туберкульозом. Пацієнти самі вирощують «вбивцю», коли займаються самолікуванням, переривають лікування, не дотримуються рекомендацій лікаря, приймають препарати менше, ніж треба. В результаті мікобактерії пристосовуються до ліків і ніякими антибіотиками їх потім не подолати. Хворі полірезистентними формами хвороби швидко, за рік-півтора, звикають до нових ефективних препаратів, але найстрашніше, що такі стійкі туберкульозні палички заражують здорових людей.

Юлія КУЛІШ,
лікар-фтизіатр.

Продається житловий будинок, площею 71,2 м кв., та літня кухня, площею 33,2 м кв., в с. Ільник, по вул. Загірка, 5. Житловий будинок – у хорошому стані, до будинку підведений газ. Є колодязь та господарські будівлі. Біля хати – сад, город.
Ціна – договірна.
Тел.: 0986247419.

Служба -101

ПОЖЕЖА В
ІСАЯХ ЗАБРАЛА
ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ

13 березня в с. Ісаї сталася пожежа в дерев'яно-житловому будинку. На момент загорання в будинку перебував власник, 1977 року народження.

Як повідомляє прес-служба ДСНСУ у Львівській області, ймовірною причиною займання стало паління цигарок у ліжку. Чоловік знехтував елементарними правилами особистої та пожежної безпеки і за це поплатився життям.

Вогонь за лічені хвилини охопив дерев'яний будинок, внаслідок чого власник отруївся токсичними продуктами горіння. Вогнем було знищено й будинок.

Наш кор.

Боринське споживче товариство здає в оренду приміщення: склади СМТ, Бориня, магазин «Продтовари» (с. Верхнє, центр), магазин в с. Шандровець. Недорого.

Тел. для довідок:
3-42-75; 0680569245;
0669065493.

Під час кампанії декларування доходів громадян ЦОП працюватиме подовженим робочим днем.

На період проведення кампанії декларування доходів громадян, отриманих у 2014 році, починаючи з 01.03.2015 року до 01.05.2015 року, визначено наступний режим роботи Центру обслуговування платників Турківського відділення Самбірської ОДПІ: щоденно у робочі дні: з 8-00 год. до 20-00 год., у суботу – з 9-00 год. до 16-00 год.

Людина і природа

БЕРЕЖІТЬ
ПЕРВОЦВІТИ

Настала весна. Саме в цей час є багато бажаних потішити себе першими квітами. Однак слід нагадати, що усі первоцвіти занесені до Червоної Книги України.

На території нашого району зустрічаються такі види ранньоквітучих рослин: підсніжник звичайний, первоцвіт весняний, лілія лісова, збір яких заборонено.

Підсніжник звичайний.

Багаторічна ранньовесняна, тіньовитривала рослина, заввишки 8-15 см, з бурою яйцеподібною цибулиною. Стебло безлисте, прямостояче, з однією квіткою. Квіти – двостатеві, білосніжно-білі. Цвіте в березні-квітні. Рослина декоративна, медоносна, отруйна.

Росте на лісових галявинах у Карпатах, Прикарпатті та Закарпатті.

Первоцвіт весняний.

Багаторічна трав'яниста рослина, коротко-

опушені листки. Квітки – великі, оранжево-жовті, запашні. Плід – бура коробочка.

Росте в мішаних лісах, на сухих узліссях, серед чагарників, по берегах річок, пагорбах. Цвіте у квітні-травні. Квітки збирають під час цвітіння. Кореневища з коренями заготовляють навесні, після вегетації. Квітки містять ефірну олію, глюкозиди, флавоноїди, каротин; листки – аскорбінову кислоту; корені – сапоніни, глюкозиди, дубильні речовини.

У народній медицині первоцвіт весняний використовують як відхаркувальний, потогінний і заспокійливий засіб. При головних болях, застуді вживають відвар квіток.

Причинами зміни чисельності первоцвітів є масове зривання на букети, викопування цибулин.

За порушення збору первоцвітів винних притягають до адміністративної відповідальності, згідно постанови КМУ від 23.07.2008 р. № 665.

Галина ФЕРЕНЦ,
провідний інженер лісозведення ДП «Турківське лісове господарство».

Хто може прийняти до себе в сім'ю на канікули та Великодні свята дітей з окупованої території для того, щоб вони відчули теплоту і гостинність Західного краю та ознайомлення з нашими традиціями, – просимо відгукнутися. Так ми покажемо нашому ворогу, що в єдності ми – сила і не дозволимо зруйнувати цілісність нашої держави.

За інформацією звертайтеся у громадську приймальню Андрія Лопушанського за адресою: Львівська обл., м. Турка, вул. Січ. Стрільців, 62 (кабінет №6).

Тел.: 0669560768.

Продається трактор Т-16 і автомобіль УАЗ (бортовий).

Ціна – 1,5 тис. доларів США – за одиницю. Тел.: 0930777399.

Продається приватизована земельна ділянка в м. Турка, по вул. І. Франка.

Тел. для довідок: 0950767030.

Загублений студентський квиток, виданий ЛНМУ ім. Данила Галицького на ім'я Лідії Миколаївни Бистрицької, вважати недейсним.

Продається земельна ділянка з державним актом, площею 0,20 га, з фундаментом під хату та літню кухню в с. Воютичі Самбірського р-ну (7 км від м. Самбора), біля центральної дороги. Недорого.

Моб. тел.: 067 949 76 29.

Продається кузов до автомобіля ВАЗ-2106. У відмінному стані.

Ціна – договірна. Тел.: 0994528854.

Загублене пенсійне посвідчення (п/с №131731), видане УПФ у Турківському районі на ім'я Катерини Іллівни Рівняк, вважати недейсним.

Продам вулик новий (утеплений), мед натуральний, гриби сушені (білі).

Ціна – договірна. Тел.: 0982569926.

Мохнатська сільська рада повідомляє, що в с. Матків відводиться у приватну власність земельна ділянка для ведення особистого селянського господарства, площею 1,3000 га, гр. Височанському Михайлу Івановичу.

Загублене посвідчення дитини-інваліда (серія ААБ №100218), видане 21.07.2011р. УСЗН Турківської РДА на ім'я Марії Степанівни Квич, вважати недейсним.

СПІВЧУВАЄМО

Турківська районна рада висловлює щире співчуття депутатам районної ради, директору ДП «Турківське лісове господарство» Василю Михайловичу та Олегу Михайловичу **Барабашам** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Турківська районна рада висловлює щире співчуття депутату районної ради Михайлові Васильовичу **Повханичу** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Турківська районна рада висловлює щире співчуття колишньому секретарю Карпатської сільської ради Марії Михайлівні та депутату районної ради Олексію Олексійовичу **Фризам** з приводу великого горя – смерті **матері** і **теці**.

Колектив Турківського ДЛГП «Галсільліс» висловлює щире співчуття директору Михайлу Васильовичу **Повханичу** і водієві Василю Михайловичу **Повханичу** з приводу великого горя – смерті **матері** і **бабусі**.

Колектив Турківського ДЛГП «Галсільліс» висловлює щире співчуття ліснику Верховинського лісництва Михайлу Олексійовичу **Ришканичу** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**.

Адміністрація і колектив ДП «Боринське лісове господарство» висловлюють щире співчуття директору Турківського ДЛГП «Галсільліс» Михайлу Васильовичу **Повханичу** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Колектив працівників Кривківської сільської ради та депутатський корпус висловлюють щире співчуття депутату районної ради Михайлу Васильовичу **Повханичу** та бухгалтеру сільської ради Євгенії Ярославівні **Повханич** з приводу великого горя – смерті **матері** та **свекрухи** – Юлії Михайлівни.

Колектив працівників Кривківської сільської ради та депутатський корпус висловлюють щире співчуття депутату сільської ради Михайлу Олексійовичу **Ришканичу** з приводу великого горя – смерті **батька** – Олексія Михайловича.

Колектив Кривківської ЗОШ І-ІІ ст. висловлює щире співчуття працівниці шкільної їдальні Галині Василівні **Ільницькій** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері** – Юлії Михайлівни.

Ветерани, пенсіонери та колектив Турківського РВ ГУ МВСУ у Львівській області глибоко сумують з приводу передчасної смерті пенсіонера органів внутрішніх справ Юрія Юрійовича **Тисовського** і висловлюють глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Педагогічний колектив Вовченського НВК висловлює глибоке співчуття вчителю німецької мови Ользі Семенівні **Дубіль** та вчителю трудового навчання Володимиру Михайловичу **Кузану** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька та тестя**.

Учні 7 класу Вовченського НВК висловлюють щире співчуття класному керівникові Ользі Семенівні **Дубіль** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**.

Колектив Турківської школи-інтернату висловлює щире співчуття вчителю християнської етики Наталії Ярославівні **Топорович** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**.

Колектив працівників ДП «Турківське лісове господарство» висловлює щире співчуття директору Василю Михайловичу **Барабашу** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний та учнівський колективи Либохорської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють щире співчуття директору школи Василю Михайловичу та техпрацівниці Катерині Василівні **Бринчакам** з приводу великого горя – смерті **матері, свекрухи**.

Педагогічний та учнівський колективи Либохорської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють щире співчуття вчителю української мови Надії Михайлівні **Гакавчин** та вчителю образотворчого мистецтва Руслані Василівні **Бринчак** з приводу смерті **бабусі**.

Педагогічний колектив Либохорської ЗОШ І-ІІІ ст. висловлює щире співчуття директору Либохорської ЗОШ І-ІІ ст. Василю Михайловичу **Бринчаку** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Вовченська сільська рада, депутатський корпус висловлюють щире співчуття секретарю сільради Аллі Семенівні **Кузан** з приводу великого горя – смерті **батька**.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року. Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2662** Індекс **68486**

Редактор Василь **ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальна за випуск –
Ольга Тарасенко.

– матеріали рекламного характеру.